

[Aage Fogh.]

linger kan få fuld klarhed over, hvad det er, vi foretager os. Derfor må jeg meget kraftigt henstille, at § 4 bliver ændret.

Jeg har også mine meget, meget store betænkeligheder med hensyn til §§ 6 og 7.

Ifølge § 6 skal, hvis det viser sig, at der er opkrævet for meget i dumpingtold, det for meget erlagte beløb tilbagebetales til importøren. Dette ser i første omgang meget tilforladeligt ud, men der er jo dog den mulighed, at importøren har sikret sig i forvejen, således at det er forbrugerne, der har betalt det for meget erlagte, og derfor var det formentlig rimeligere, om man forsøgte at finde tilbage til forbrugerne med det for meget erlagte beløb.

Jeg er som sagt også meget betænkelig ved § 7. Det hedder i § 7, stk. 1:

„Finansministeren kan pålægge såvel offentlige myndigheder som private personer, sammenslutninger og virksomheder at afgive alle oplysninger, som skønnes nødvendige ved anvendelsen af denne lov, og kan i forbindelse hermed kræve at få kopier af udbuds- og tilbudsmateriale af enhver art.“

Jeg synes, det er en overmåde betænkelig paragraf, og jeg vil gerne spørge den højtærede finansminister, hvor stærkt grundlaget skal være for, at finansministeriets embedsmænd i kraft af denne lovbestemmelse kan gå til en så nærgående undersøgelse af landets virksomheder, som der her er tale om.

Jeg skal ikke ved denne lejlighed opholde tinget længere, men skal på partiets vegne gentage, at jeg ikke tør benægte, at der i udvalget kan gives sådanne oplysninger, at det vil være rimeligt for os at gå med til den her foreslåede lovgivning. Men vi må have helt andre oplysninger end dem, der foreligger på nuværende tidspunkt.

Fuglsang: Da mit partis ordfører ikke er til stede, vil jeg gerne på kommunisterne vegne gøre nogle bemærkninger til

det foreliggende forslag til lov om værn mod dumping. Vi kommunister erkender, at det af mange, ikke mindst beskæftigelsesmæssige, grunde kan være nødvendigt at træffe foranstaltninger for at hindre, at der på dumpinggrundlag og gennem unfair konkurrence kastes store mængder meget billige varer ind på det danske marked. Men det vanskelige spørgsmål bliver, hvordan man kan gøre det mest effektivt, og ikke mindst hvordan det kan gøres, uden at det straks udnyttes af hjemlige spekulanter til at sikre sig en ekstra avance og fortjeneste. Vi kommunister er i hvert tilfælde ikke sikre på, at det her foreliggende forslag med sin antidumpingtold er det helt rigtige til at løse problemet, og jeg vil ligesom de foregående ordførere gerne først se, hvad der sker med forslaget i det udvalg, som bliver nedsat.

For det første er det sådan — ministeren var selv inde på det ved fremsættelsen, hvor han bl. a. byggede på praktiske erfaringer — at det vil blive svært at praktisere loven. Dernæst er det for mig et spørgsmål, hvorvidt loven vil være i stand til at opfylde sit formål effektivt: at være det rigtige værn, hvor der vitterligt foreligger dumping. I den forbindelse opstår et problem, der tidligere er fremdraget, nemlig hvad vi skal forstå ved begrebet dumping.

Den højtærede minister omtalte flere former for dumping, bl. a. det, der kaldes social dumping, d. v. s. tilfælde, hvor de lave og for os farlige eksportpriser skyldes en meget hårdhændet udbytning af den hjemlige arbejdskraft og hele hjemlandets befolkning; og som et andet eksempel nævntes prisdumping, hvor eksportpriserne fastsættes lavere end de priser, den pågældende vare sælges til i hjemlandet. Som ministeren sagde — og det fremgår også af lovforslagets udformning — er det denne sidste form, som man søger at komme til livs, ikke den første eller de andre, der blev nævnt.

Her må man for det første spørge, om